

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/39/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8824010147
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8824010147.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Lucie Bašistovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.03.2026, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/22/2024 zo dňa 24.09.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona účinného od 6.8.2024 vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 27.01.2024 v čase okolo 05.15 hod. po vzájomnej dohode s už odsúdenými C. D., nar. XX.X.XXXX a D. B., nar. XX.XX.XXXX došli k neobývanému rodinnému domu nachádzajúcemu sa na adrese E. E. XX/XX, F. G. H., kde obžalovaný A. B. zostal na ulici pred uvedeným domom dávať pozor, pričom D. B. a C. D. preskočili uzamknutú bráničku pred rodinným domom, následne prišli k vchodovým dverám nachádzajúcim sa na bočnej strane domu, kde D. B. roxorom vypáchil petlicu na vchodových dverách, cez ktoré vošli do domu, odkiaľ odcudzili 2 ks balíkov CYKY-J kábla 3x1,5mm o celkovej dĺžke 200 metrov, 2 balíky CYKY-J kábla 3x2,5 mm o celkovej dĺžke 200 metrov, 1 ks uhlovú brúsku zn. Makita GA 503 OR nezisteného výrobného čísla, 1 ks akumulátorovú vŕtačku s príklepom zn. Bosh Uneomax nezisteného výrobného čísla, 1 ks malú sekeru, 1 ks sekeru zn. Fiskars, 1 ks predlžovací kábel nezistenej značky o dĺžke 25 metrov, pričom poškodili pásovú brúsku Parkside PBS 900A1, kotúčovú pílu MY Project 1400W, 2 ks pracovných svetidiel nezistenej značky a búracie kladivo Parkside PBH 1500 E5, na ktorých odstrihli a odcudzili prívodné káble, potom z domu odišli a to tak že opäť preskočili bráničku, kde všetci spoločne odcudzené káble spálili v ohnisku pri OD Lidl vo F. G. H. a takto získanú meď z káblov odniesli v čase okolo 08:00 hod. do zberných surovín I. J. vo F. G. H., kde za meď dostali finančnú hotovosť vo výške 101,75 eur, ktorú si medzi sebou všetci traja rozdelili, čím spôsobili pre poškodeného K. A., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom L. XXX/XX, E., škodu krádežou a poškodením náradia vo výške 590 eur a poškodením petlice dverí vo výške 20 eur.

Okresný súd uložil obžalovanému podľa § 2 ods. 1 Tr. zákona, § 212 ods. 1 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okresný súd zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/32/2024 zo dňa 26.11.2024, ktorým mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 300 hodín, ktorý mu bol uložený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) Tr. zákona ako aj výrok z rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/28/2024 zo dňa 27.11.2024, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu pre prečin

krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zákona, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súčasne okresný súd podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému A. B. uložil povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne s už na náhradu škody zaviazanými C. D. a D. B. poškodenému K. A. škodu v sume 610 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že sa k spáchaniu skutku priznal pred orgánmi činnými v trestnom konaní, rovnako na hlavnom pojednávaní a urobil vyhlásenie o vine. Rozhodnutie okresného súdu o uznaní viny preto považuje za korektné a zákonné. Podáva odvolanie len proti výroku o treste, nakoľko okresný súd dostatočne nevyhodnotil všetky okolnosti prípadu a uložil trest, ktorý je neprimerane prísny. Podľa obžalovaného okresný súd vo svojom rozhodnutí len nekriticky prevzal argumenty orgánov činných v trestnom konaní a opomenul niektoré dôležité a ekonomické skutočnosti. Obžalovaný zdôraznil, že od úplného začiatku spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní, napomáhal pri objasňovaní skutku, za spáchanie skutku prejavil úprimnú ľútosť, zaviazal sa k náhrade škody a prisľúbil, že sa viac trestnej činnosti nedopustí. Taktiež sa správa slušne a disciplinovane a nemá žiadnu motiváciu k páchaniu obdobnej trestnej činnosti. Obžalovaný taktiež uviedol že si uvedomuje predchádzajúce viacnásobné porušenia právnych noriem, avšak z dôvodu narodenia jeho dcéry sa chce polepšiť, aby jej mohol byť dobrým vzorom a aby mala všetky potrebné prostriedky na svoj rozvoj a plnohodnotnú možnosť na začlenenie sa do spoločnosti. Jeho priateľka prejavuje vo vzťahu k dieťaťu známky mentálnej nestability, a preto sa osobne ujal starostlivosti o dieťa na maximum. Chce svojej priateľke pomôcť s jej psychickou stránkou, o ktorej sa domnieva, že sa za prítomnosti profesionálnej zdravotnej starostlivosti môže zlepšiť, ba až úplne uceliť. Jej konanie pripisuje vekovej vyspelosti, a preto je nutné, aby vystupoval v roli otca. Obžalovaný taktiež zdôraznil, že výkladom vnútroštátnej, ale aj medzinárodnej právnej úpravy dospel k záveru, že jedným z najdôležitejších elementov v rámci právnych odvetví je ochrana dieťaťa a jeho zabezpečenie. Zdravý vývoj jeho dieťaťa však bude ohrozený, ak nebude môcť uskutočňovať výkon svojho postavenia v pozícii otca. Obžalovaný sa vyjadril aj k okolnostiam spáchaného skutku, nakoľko uviedol, že dôvodom jeho pomyselného skratu bol fakt, že bol pod vplyvom alkoholu a nevedel si následky svojho konania. Alkoholom neholduje, nekonzumuje ho často, avšak následkom napätej situácie v súvislosti s nepretržitou starostlivosťou o dieťa a partnerkiným mentálnym rozpoložením chcel na chvíľu upustiť od negatívnych myšlienok. V podanom odvolaní obžalovaný taktiež uviedol, že svoj podiel na škode chce uhradiť, pretože plne preberá zodpovednosť za svoje skutky. Aj napriek jeho trestnej minulosti tvrdí, že sa zmenil, trestnú činnosť opäť páchať nebude a v tomto konkrétnom prípade suma spáchanej škody neprevyšovala zákonnú hranicu kvalifikácie trestného činu, čím nebola plnohodnotne naplnená skutková podstata trestného činu. Navrhuje preto, aby bolo prehodnotené rozhodnutie s prihliadnutím na možnosť aplikácie materiálneho korektívu, keďže sa nejedná o natoľko závažné previnenie, že by napĺňalo skutkovú podstatu trestného činu a zároveň následky tohto konania možno napraviť jeho úhradou. Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby. V závere odvolania obžalovaný zdôraznil, že sa domáha, aby krajský súd zmenil výrok o treste, a to tak že mu uloží miernejší trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, prípadne aj za uloženia probačného dohľadu, alebo alternatívny trest v podobe povinnej práce.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa názoru krajského súdu bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu tak, ako bol okresným súdom ustálený, sa stal, a že ho spáchal práve obžalovaný. Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke posúdené okresným súdom ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona účinného od 6.8.2024 vo forme spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zákona. Obžalovaný konal ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt a svojim úmyselným

konaním spolu s už odsúdenými C. D. a D. B. naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona účinného od 6.8.2024 vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Samotný obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, t. j. že je vinný zo spáchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal, sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhradou škody.

Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie obžalovaným len čo do výroku o treste, krajský súd nezisťiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal len tento napadnutý výrok. Ak obžalovaný poukazuje v rámci odvolania aj na uplatnenie materiálneho korektívu, vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a súdom prijaté vyhlásenie, táto odvolacia námietka aj vzhľadom na podané odvolanie len čo do výroku o treste, nie je opodstatnená. Inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výrokom prednesenej obžaloby a takto určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku. Táto nepreskúmateľnosť vo vzťahu k opravným prostriedkom je vo vzťahu k odvolaciemu konaniu výslovne upravená v ustanovení § 257 ods. 5 Tr. poriadku tak, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním. Odpoveďou na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku vyjadruje obžalovaný svoju vôľu prijať vinu za skutok zistený výrokom obžaloby a zároveň aj jeho právnu kvalifikáciu bez výhrad, rovnako ako pri dohode o vine a treste (§ 333 ods. 3, § 334 ods. 1, 4 Tr. por.). Ak súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku toto vyhlásenie prijme, nemá už procesný priestor na dokazovanie, ktoré by vyvolalo zmenu skutkových zistení obžaloby. Ako už bolo uvedené, výrok o vine (vrátane právnej kvalifikácie), ktorý bol vyhlásený na základe prijatia vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku alebo podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku v príslušnom znení nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo je právne dané nevykonaním dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7 Tr. poriadku a analogickým použitím ustanovenia § 334 ods. 4 Tr. por. Ide o slobodný prejav vôle obžalovaného prijať vinu podľa obžaloby, ktorý zákon rešpektuje a umožňuje. Ako bolo už uvedené, odvolací súd nemal pre toto prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine možnosť preskúmať vecnú dôvodnosť jeho odvolacej námietky o posúdení materiálneho korektívu, pričom treba dodať, že nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že právo obžalovaného na spravodlivý proces, vrátane práva na obhajobu, boli porušené. Nadrámec uvedeného krajský súd dodáva, že vzhľadom na priestupkové postihnutia obžalovaného, ale aj jeho trestnú minulosť, v neposlednom rade aj s ohľadom na okolnosti spáchaného skutku vlámaním nie je možné v danom prípade aplikovanie materiálneho korektívu akceptovať, nakoľko krajský súd práve s poukazom na uvedené nemá o vyššej závažnosti konania obžalovaného žiadne pochybnosti.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 prvá veta Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona účinného od 6.8.2024 vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, s ktorým Tr. zákon v osobitnej časti spája uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe do dvoch rokov. Okresný súd odôvodnene a v súlade so zákonom zohľadnil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, nakoľko sa k spáchaniu skutku priznal a oľutoval ho a taktiež správne zistil u obžalovaného príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, nakoľko už bol za trestný čin odsúdený. Obžalovanému bolo preto potrebné ukladať trest pri rovnováhe poľahčujúcich a príťažujúcich okolností pri trestnej sadzbe až na dva roky.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal krajský súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Okresný súd v napadnutom rozsudku podrobne, logicky a presvedčivo svoje rozhodnutie odôvodnil a v čase svojho rozhodovania aj správne postupoval. Krajský súd sa s odôvodnením okresného súdu o potrebe ukladania nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému plne stotožňuje. Okresný súd veľmi precízne hodnotil okolnosti na strane obžalovaného aj s ohľadom na jeho rodinnú situáciu, zohľadňoval záujmy maloletej dcéry obžalovaného a veľmi citlivo vyvažoval záujem maloletej vo vzťahu k záujmu štátu na potrestaní obžalovaného, pričom argumentácii okresného súdu nie je čo vytknúť, a preto na podrobné odôvodnenie okresného súdu krajský súd poukazuje. Krajský súd dospel k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie je trest uložený okresným súdom primeraný. V súvislosti s uloženým súhrnným trestom musí krajský súd súčasne konštatovať, že po vyhlásení napadnutého rozsudku došlo k vykonaniu trestu povinnej práce vo vzťahu ku ktorému okresný súd v čase vyhlasovania rozsudku správne ukladal súhrnný trest. Vzhľadom na podanie odvolania len zo strany obžalovaného bol krajský súd viazaný zásadou *zákazu reformatio in peius*, preto nemohol pristúpiť k zrušeniu uloženého trestu a ukladaniu samostatného trestu, pretože by to bolo pre obžalovaného nepriaznivejšie.

V tejto súvislosti krajský súd v žiadnom prípade nebagatelizuje trestnú činnosť obžalovaného, avšak prihliadol pritom na skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchanej trestnej činnosti priznal a vyhlásil na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku v obžalobe, čím uľahčil postup okresného súdu. Takto uloženým trestom bude naplnená aj funkcia trestu zameraná na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

V neposlednom rade krajský súd prihliadal aj na skutočnosť, že obžalovaný sa stará o maloletú dcéru. Všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ukladanie trestu v zmysle § 34 Tr. zákona, teda závažnosti spáchanej trestnej činnosti vyplývajúcej z povahy a spôsobu spáchania, zistenej poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti, ziskuchtivej povahy motívu páchatela a jeho úmyslu, ako aj sťaženým pomerom obžalovaného, no zároveň aj ohrozeným možnostiam jeho nápravy vyplývajúcim z jeho recidívy, z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie a morálneho odsúdenia jeho trestnej činnosti spoločnosťou, je podľa názoru odvolacieho súdu súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov nepodmienečne potrebné považovať za primeraný a spravodlivý.

Správne postupoval okresný súd, keď postupom podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd jednomyseľne odvolanie obžalovaného zamietol.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je

prípustný.